

Fótbóltur

Føroyameistari í 29 minuttir

Við 2-0 leiðslu síni á Tvøroyri, samstundis sum KÍ var á odda 1-0 í Klaksvík, var HB føroyameistari í 29 minuttir, áðrenn tað eydnaðist GÍ at javna. HB gjørdi sítt besta í FM-stríðnum við at vinna á TB - men tað rakk ikki

1. deild, menn:
TB-HB 0-2 (0-2)

Spælarnir hjá HB og teir mongu áskoðararnir, ið allan vegin til Suðuroyar vóru farnir fyrri at hyggja, hildu seg vera føroyameistarar í ein lítlan hálvan tíma.

Eitt korter var farið av seinna hálvleiki á Tvøroyri og í Klaksvík, tá KÍ har norðuri legði seg á odda móti GÍ og sostatt syrgdi fyrri, at HB var oddaliðið í 1. deild - HB hevði fingið

tvey mál í fyrria hálvleiki móti TB, og hevði sostatt higartil gjørt sín part av tí arbeiði, ið skuldi til fyrri at tryggja sær meistaraheitið.

HB-spælarnir fingi við sigursrópum frá sín áskoðarum at vita, at KÍ var komið á odda í Klaksvík, og tí kundu teir kanska kenna seg eitt sindur róligar, nú teir eisini vóru frammanfyrri í sínum dysti.

Soleiðis gekk tíðin, til bert heilt lítið var eftir. Tá hoyrdust aftur róp og bila-

floyt - men hesaferð vóru tað ikki HB-viðhaldsfólkini, ið gjørdi um seg, men øll tey á Tvøroyri, ið untu GÍ fram um HB at gerast meistari.

Dreymurin brast

Og soleiðis brast dreymurin hjá HB um at sleppa upp í part aftur í gullinum, eftir at fyra ár eru liðin, síðani HB vann meistaraheitið síðst. Tað er leingi í teirra verð - onnur hava ongantíð vunnið tað...

Ferðin norður um Suðuroyarfjørð við Smyrli varð kortini ein góð ferð, og tað merktist bert í fyrstuni, at her var talan um ein hóp av fólkum, ið høvdu vunnið ein dyst, men tapt eina kapping.

So við og við batnaði hjáurin, sangurin rungaði, og summi tóku sær av løttum við kortspæli, eins og tey høvdu gjørt á vegnum suður.

Nú mugu tit fáa nakrar sterkar menn at koma við tykkum í B36-húsið at læna

gravøl, skemtaði onkur við HB-arnar, ið ætlaðu sær at hava eina hugnaliga samveru eftir lokna kapping - so mátti tað vera, sum tað var: gull ella ikki gull!

Og tá HB-arnir vóru komnir til Havnar aftur, var størsti parturin av sorgini runnin av, og fólk høvdu fingið hug til at hugna sær, eftir at FSF-umboðini høvdu verið í HB-húsinum og handa silvurið. Eisini komu B36-arnir, ið ikki hesaferð fingi nakað heiðursmerki, inn á gólvið at vitja grannarnar og heiðra silvurvinnarnar.

Vánaligt, suðingar!

Mong eru tey kring landið, ið hava hug til at halda, at HB alt ov ofta fær upp í posa og sekk, meðan tey og teirra fáa ov lítið.

Tað kann væl vera, at hesi onkuntið hava rætt, men tó gloyma, at dugnaskapur skal til, um tú í fótbólta skalt vinna tað, tú ætlar tær.

Summi av hesum, ið eru rættiliga primitiv í sínum hugsunarhátti, gjørdi vart við seg á ein skammiligan hátt, tá dysturin á Sevmýri var av. Bílar floytaðu, og fólk róptu háðandi eftir HB-arnum, ið knústir komu av vølli, eftir at teir í 29 minuttir høvdu verið føroyameistarar, men so í evstu løtu fingi alt skrætt úr hondini.

Hetta er smáligur atburður, at halda tað mest týðandi vera, at eitt lítið má fáa tað, tað kanska hevur eins væl uppiborið og eitt annað.

Slíkar áskoðarar kann føroyskur fótbóltur saktans vera fyrriuttan, og ein kann bert hugsa sær, hvussu stutligt tað hevði verið hjá somu fólkum, um tey høvdu tveir triðingar av føroysku fótbóltsáskoðarunum ímóti sær, eins og HB mangan tykist hava tað.

Men sigast skal, at HB-arnir tók tað gott, sjálvt um nógv stóð á teimum, nú

teir ikki fingi tað, teir hildu seg hava fingið - silvurið er jú ikki altíð nókur troyst.

Uppiborin sigur - men ikki beinanvegin

Tað var annars TB, ið byrjaði dystin á Sevmýri betri, og áðrenn HB nakrantíð hevði verið í nánd av Rolf Christiansen og máli hansara, hevði TB havt tveir stórar kjansir.

Fyrst royndi Birgir Jørgensen seg við høvrum skoti úr høgru síðu, men Kaj Leo Johannesen úr HB-málinum gav eitt prógv fyrri, hví hann aftur er upp á tal til landsliðið, tá hann meistarlíga fekk bjargað út til hornaspark. Tað sama endurtók seg løtu seinna, tá Hermann Mortensen slapp leysur, men Kaj Leo bjargaði aftur.

Tá hálvur tími bar um at vera runnin, kom HB á odda 1-0. Grímur Vang sendi bóltin úr høgru inn á miðjuna til Jan Dam, ið sá Sigfíða Clementsen standa þúra leysan uttast í vinstri, og hann kundi smekka bóltin í netið.

Stór frøi á HB-arnum, ið sjei minuttir seinni fingi økt um leiðsluna, tá brotspark varð gjørt móti Sigfíði. Tað setti Andrias F. Hansen í netið til 2-0.

Eftir hetta royndi TB aftur at leggja trýst á HB, men uttan at fáa nakað mál burtúr.

Í seinna hálvleiki yvirtók HB stóran part av spælinum, og sigurin gjørdist so líðandi meira og meira uppiborin, samstundis sum hann eisini kundi blívið stórri, tá Andrias F. Hansen brendi enn eitt brotspark, Sigfíður hevði fingið, og Gunnar Mohr tver ferðir syndaði á friari kós...

Vedurlíkindini vóru av teimum allaringastu til at spæla fótbólt, men kortini royndu báðir paratar at gera sítt besta.

hj.

GÍ situr framvegis á fótbóltstrúnuni

Men tað var so tepurt, at teir so smátt vóru farnir at fyrirreika steypahandanina til HB á Vaglinum - men so kom málið í tólvta tíma

Tað gjørdist so spennandi, sum tað ber til, tá GÍ fyrri fjóðru ferð vann FM heitið, og nakað sær sess í Europa Cup og fyrri aðru ferð skrivaði sítt navn í steypið, sum Føroya Bjór gav at kappast um í 1991.

GÍ var meistari frá dystarbyrjan, men fjáltur var á teimum, klaksvíkingar settu teir undir trýst, og í knappan hálvan tíma - frá tí at Aksel Johannesen hevði lagt KÍ á odda og til Henning Jarnskor í næstsíðsta minutt setti sítt gullhoynd undir bóltin - var HB føroyameistari.

FSF toppurin var allur sum hann var í Klaksvík. Teir fylgdu væl

við, og teir sóu hvønn veg tað bar. Teir høvdu ta ætlan, at um HB gjørdist meistari, so skuldi steyp og gullkrónur handast á Vaglinum, tá HB kom aftur úr Suðuroy.

Smyril var á Havnini um hálvgum átta tíðina, og skuldi FSF, steyp og krónur vera har tá, so var neyðugt at fara við Dúgvuni klokkan 17.20. FSF hevði fingið at vita, at Dúgvan sigldi, tá hon var fullfermd, og tí var einki annað at gera enn at pakka niður.

Børge B. Hansen hevði sett steypið og gullkrónurnar inn á baksetrið í bilinum hjá Ísaki Mikladal, og Jákup Simonsen, sum er leiðari fyrri mentunardeild-

ini í býráðnum í Havn, hevði avrátt við teknikkara í høvudsstaðnum, at hann skuldi gera hátalarar klárar, so øll kundu hoyra, meðan Torleif Sigurðsson fór at rætta HB steyp og heiðursmerki, tá FSF og meistarnir úr HB møttust á Vaglinum.

Gøtufólk táraðu

Og so var tað, at bólturin fór inn um John William Joensen, sum saman við sínum liðfeløgum hevði spælt ein frágera góðan dyst. Gøtufólk tryggtust inn á vøllin, leikarar og venjarar vóru lyfjur og lættir, og fleiri feldu tár og onkur stórgreitt rættiliga, tá FSF for-

maðurin rætti Símoni Petur Justinussen steypið.

Spell var tað, at so at alt var so óskipað, meðan steypahandanin var. Komandi ár eigur FSF at menna seg við eftirlitsmonnum, sum syrgja fyrri, at áskoðararnir verða hildnir eitt sindur burtur frá, so øll hoyra og siggja. Hesa ferð varð Føroya fólk snýtt, tí sjónvarpið gekk fyrri, og útvarpið var ikki komið á staðið, tá FSF formaðurin byrjaði at røða.

Uppiborið

Gøtu Írúttarfelag er eitt verdugt meistaralið. Teir hava sýnt mest undirhaldandi spælið alt kappingardrið, og móti KÍ vistu teir stóra sinniliga styrki. Teir vóru frá dystarbyrjan merktir av nervum, men teir hildu á, skiftu fólk, og so eydn-

aðist í evstu løtu.

Fyrra partin av fimtiárunum átti Ungarn nógv besta fótbóltsliðið í heiminum. Teir fóru til HM kappingina í 1954 sum greiðir favorittar, men teir taptu í finaluni móti Vesturískalandi. Tað var bæði synd og spell.

Um GÍ í evstu løtu hevði mist FM heitið til HB, hevði tað verið næstan verið á sama hátt. Í HB eru teir neyvan nøgdir við silvurið. Teir vistu stórsinni, sungu GÍ-sangin framman fyrri upptøktólunum hjá sjónvarpinum umborð á Smyrli, og ynsktu GÍ hjartaliga til lukku og søgdu, at GÍ hevði tað uppiborið. Tað halda vit eisini og ynskja gøtumonnum hjartaliga til lukku.

Írúttarsosialurin